

1908-09-20

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± º ï Â ; í » ± ¾ - ± Á . 1 2 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9237>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Αἰενθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ.

Τριεύθυνος Ιδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ! ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η Ι. Σύνοδος της Ἐλλάδος, μετὰ πάρδον τέντε σχεδὸν μηνῶν ἀπὸ τῆς φανατικώσεως πρὸς ἡύτην τῆς παρανόμου καὶ ἀντικανονικῆς ἐν Φαναρίῳ ἔκπομψῆς· Ἀρχιεπισκόπου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀπεράσπιτε ν̄ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐπιδοκιμήσῃ τὸ φυναριώτικὸν πρᾶξικόπημα ὑπείκουσα μᾶλλον εἰ; καιρικὰς πολιτικὰς ὑπαγορεύσεις η̄ εἰς τὴν ἀδολὸν καὶ εἰλικρινὴ φωνὴν η̄ς Ἐκκλησίας τεκνῆς Ἰστορίας, διακρυπτούστις καὶ ἀναγνωριζούστης τὰ ἀπ' αἰώνων δίκαια τῶν Ἅγιων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

Η δέκτης τοι Μακεδονικού ζητήματος ήνάγκασε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐν ἀνέχηται πάσας τὰς ἀτασθαλίας τοῦ ἐν Φωνερίῳ λουλανομένου τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκ-λησίαν Ἰωακείμ Γ', πλαστογρφούντος μετὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν Μητροπολιτῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡνὶ θινεῖτῇ λοτιγαγῆν καὶ τὸ φωνημα τῶν Ἑλληνῶν τῆς Μακεδονίας κατίκων διατριβίνοντος χύτ· οὐ εἰς Ἑλληνας καὶ Βουλγάρους, καὶ Βλάχους καὶ καθισταμένου σύτῳ ἐπιζημιώτατου πολέμου του· θινόυς, ἐν τῇ περιμαχήσιν χωρᾷ, ἡς ἀνει δὲ Ἐλληνισμὸς διατρέγει τὸν μέγιστον θινεῖκαν κίνηνον. Το πλήρωμα τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀγανακτεῖ καὶ ἔργειται κατὰ τῶν ἀστυστόλων ἀτασθαλιῶν τοῦ ἐν Φωνερίῳ σρχένες τῶν τε ἐκλεγαστικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν συμμερέοντων το, Γένους η μῶν καὶ ὄρμῃ πρ· παλλαγῆν ἀπὸ τοῦ ἐπικινδύνου τούτου. Ηξελγοσια στικοῦ Ἀρχοντος, ἀλλὰ τὴν δρμην του ἁντακότει η Ἐλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ διεξιταχτοῦ ἁντιπροσωπού του αρχῆς Ἑλληνος πρεσβευτοῦ

χ. Ιρυπαρη, ήνα μὴ δικαιιόν νεύσωσι πλειότερον τὰ ἐν Μαχεδονίᾳ θυντὰ πυμφέοντα ἐν τῷ πορεπομένῳ ἐλαγκεψι καὶ θύσωντι, ὃν γὰ τέπειρῶν οὐνά ἐπωρετηθῆσιν οἱ παντοῖοι ἔγχροι γῆμῶν.

Εἰς ἀντάλιαρχικὰ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριότρυνης παραγωρεῖ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀκούσιον ὃν
ρων τὸν τελεταῖον τόμουν ὃν εἶ
παραγωρεῖται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἐποπτεῖ καὶ δι-
οικησις τῶν ἐν διαπολιτείᾳ Ἑλλήνων,
εἰπεῖν: ἀπ' αὐτῆς ἡδὴ τῆς ι-
δρύσεως αὐτῶν τοὺς παῖς ἑστέξει
πρεσβυτέρους μετεκπαιδεύον τὸν εἰς Ἑλ-
λάδος καὶ τὴν Ι. Σύνοδον αὐτῆς
κατευνακόντων ἀποκειστικῶς ἐν τῷ
φραγμῷ. Ἡ ἀπροσδόκητος ἐν Τουρκίᾳ
μετεπολίτευτος ίσα διὰ τῆς παραγωρή-
σεως συνταγματικῶν ἑκουμενικών πα-
ρεσγέ νέαν εἰσιστοριῶν εἰς ὁ πλήρω-
μα τῆς Μ. Ἀγκαρηστας ἐπως ἔξε-
γερηγορητη ὁτερος κατὰ τοῦ Ἰω-
ακείου Ι" εἰς ἀπελαύσιην τῶν Οἰκου-
μενικῶν θεοτοκῶν τοῦ Καθολικοῦ
καὶ κομματικούς λύγους, προσβλοθ-
σα καὶ υποστηρίξασα τὴν ὑποψηφι-
ότητα τοῦ τέω Αγ. Κυρηνείας, ἐ-
τοιμας δὲ νὰ ἔγχαταλιγη τοῦτον ἀ-
ποτυχοῦσα, διότι νικηγούσῃς θεωρεῖ
μετα τοῦτο τὴν διὰ τρίτου ληστιν.
Ἐνῷ δὲ θηνική πλειονοφηρία δὲ υ-
ποστηρίζουσα τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ
Αγ. Κιτίου, υπερβαλλοντικῶς πλειο-
ν φηρήσ.ντος κατὰ τὰς ἀρχιεπι-
σκοπικὰς ἐκκλησίας, ἀποβλέ ει σύχι
πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Αγ. Κιτίου,
οὗτινς κατ' ἀξίαν ἐκτιμᾷ τὰς ἀρ-
τὰς καὶ τὰς ἐδουλεύσεις πρός τε
τὴν Εκκλησίαν καὶ πρὸς τὴν χώραν,
ἄλλη υπεραμύνεται τῶν ἀπ' αἰλάνων
δικαίων τοῦ Κυπριανοῦ πλήρους καὶ
τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ αὐτοκεράλου
καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κυπρι-

μενικού θρόνου & πό τον χώρωπου έσυστην ή κακούς ως, ἐν γνωσεί η ἐν ἀγνοική ριψοκοινούεντος κατά πᾶσαν κριτιμονίου ώραν τὰ μέγιστα και σύστητα συμπέρεντα τῆς Ἑλληνιστικῆς καὶ τοῦ Γενούς. Ἀλλὰ καὶ τὴν δρμήν τετύπην ἔννοιά τει και πάλιν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβρινίσις πάσηγ δύνη μει ἀποστρέψη και προλημβάνη υπα την ἑκτόγεγκιν σάτιον, δοσίς θά διήρητι και ταχετεμενε τὰς ἑτανίνις και στήτηται εἰς πλειστην τεμάχια, ἐν χρόνῳ δι πάτη άναγκη Ελληνική ἐπιβάλλει διπλας αι Ἑλληνικῆς τῆς Τουρκικῆς Ἐπικρατείας διατελέσω-

σιν ἥνωμένοι καὶ διδόφωνοι· κατὰ τὰς ἐπιχειρίας τοῦ λευτικάς ἐκλογὰς καὶ συγκεντροῦντες τὰς ψήφους αὐτῶν πάστις εἰς τὰς κάλπας τῶν δημογενών ὑποψηφίων ἀναδεῖξασιν ως πλείονυς Ἐλληνας ἀντιπρόσωποις οὓς εἰναι τῇ προσεχεῖ θέλειν. Καὶ οἱ παντοιοτρόποις ἀναμειγνύοντες οὕτω πᾶσαν τοῦ ἐν Τούρκιᾳ Ἐλληνισμὸν τὴν ἔθνικὴν δύναμιν. Εἰς ἔνισχυσιν τοῦ κλονουμένου ἐπὶ τοῦ Θρόνου του Ιωακείμ Διειθεῖζη ἐγένετο καὶ τῶν βασιλιπαδῶν η ἐπίσκεψις εἰς τὸ Φανάριον, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐλλάδος καὶ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοχαλητού, παρὰ τὴν χριτοῦσαν ἀντιπάθειαν καὶ δικαιὸν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ἀτασθάλου πολιτείας καὶ τῆς πολλαχῷς καταδειχθείσῃς ἀνεπαρκείας τοῦ κακοῦ μοίρας. Πατριαρχεύοντος ἐν Βαζαντίῳ.

Πάντα τὰ στηρίγματα ταῦτα, τὰ μαντιζόμενα, ὡς θὰ ἐλέγομεν τούρκιστι, δὲν ἔθεωρήθησαν ἐπαρκῆ, φαίνεται, καὶ ἔγένετο ἀνάγκη νὰ ριφθῇ λεία εἰς τὸν Φαναριώτικὸν Μινώταυρον καὶ ἡ Ἀύτοκεφαλὸς καὶ Ἀνεξάρτητος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Βέβαιοδυται ἐξ Ἀθηνῶν διτοῦ ἔγένετο ἐκ συνεννοήσεως μετά τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τοι ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἐν Φαναρίῳ ἐκλογὴν πρὸς διάσωσιν τοῦ γοητροῦ τοῦ Οὐρουμενικοῦ Πατριάρχευ, δοτικοῖς μετὰ τοῦτο. παρὰ τὴν φρινομένην ἐμμονὴν ἢν εἰς τὸ τετελεσμένον πραξικότημα, ὅταν καταλίπῃ τὴν περιστέρω πορείαν τοῦ ἀρχιεπιστοκοπικοῦ ζητημάτος ἀνεπηρέαστον καὶ οὐδὲ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν εἰσανδροποτε ἔ-θασιν αὐτοῦ. Τὴν συμφωνίαν ταύτην ἐπιβεβιούσι καὶ τὰ ἐν τινὶ συνεδρίᾳ τῆς Ἱ. Σύνοδου Κ) π. λεως διαμειρθέντα. καθ' Ἄ φαίνεται διτὶ ἡ ψηφισθεῖσα ἐμμονὴ σκοπεῖ εἰς τὸν ἔξαναγκα σμὸν τῶν δύο ἐν πάντρω μεριδῶν δπως καταλίπῃ ἑκατέρα τὸν ὑποστηρίζομενον ὑπ. αὐ· ἡς καὶ γέ· ηται ἀπὸ κοινοῦ δεκτὸς τρίτος τις.

Καὶ ἐν τούτῳ πλανῶνται εἰ τε ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐν Κ)πόλει, διότι ἡ ἐν Κυπρῷ ἀσήμαντος μειονοψηρίᾳ διέξαγει προσωπικὸν μόνον πέλεμον κατὰ τον Ἀγ. Κιτίου διὰ προσωπικοὺς καὶ κομματικοὺς λύγους, προβαλλούσα καὶ υποστηρίξα τὴν ὑποψηρίστητα τοῦ τέων Ἀγ. Κυρηνεᾶς, ἕτοιμος ἐν νὰ ἔγκαταλίπῃ τοῦτον ἀποτυχοῦσα, διότι νικηναύτης θεωρεῖ μετὰ τοῦτο τὴν διὰ τρίτου λύσιν. Ἐνῷ η Ἕνική πλειονοψηρίᾳ ἡ ὑπ στρατίζουσα τὴν ὑποψηρίστητα τοῦ Ἀγ. Κιτίου, ὑπερβαλλούσας πλειονοψηρήσαντος κατὰ τὰς ἀρχεπισκοπικὰς ἐκλογὰς, ἀποβλεῖ εἰ οὐχὶ

πρός τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀγ. Κτίου,
οὐτίνες καὶ δέξιαν ἐκτιμᾷ τὰς ἀρε
τὰς καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις πρός τε
τὴν Εὐαγγείαν καὶ πρός τὴν χώραν,
ἄλλην υπεραμύνεται τῶν ἀπ' αἰώνων
δικαιών τοῦ Κυπριακοῦ κάθηρον καὶ
τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ αὐτοκεφάλου
καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου
ακῆς Ἐκκλησίας· Ἐν τούτῳ τοῦ
λαγου γ νόμεν· ο περιπτομεν ἀναγ-
κών ει· Ιστορικής Ἐκκλησιαστι
κῆς ἀναγνώσεις· ὃν φάίνεται ἔπει-

Ο Κουτσούκης
Κύπρων τῇ 9 Ἰου
1821 ἀπεκεφάλι
Ἀρχιεπίσκοπον
καὶ ἀπηγχόνιε
τροπολίτας καὶ π
ρικούς καὶ λαϊκού
ἀγχόνην καὶ τὴν
μιῶν μάρτυρας
τῆς ἐκκλησίας χ
ριστοῦ δὲ τοὺς ὡς
κοστομάνιους ἐν

πολιτικής ἐπεδίωκε σιαστικὴν ἐλιγθερίαν ὑξασα αὐτῷ ἐφάλευ ἐκκλησίαν τῆς Ἐ- ὄνδος ἐναντίον τῆς ὕξισεων τῶν ἐν τότε οι ρωστέρρονες ὅς ἐπιχειροῦντες δι- νται εἰς τὰ τῆς Ἐλ- ροχτοῦ διὰ θεμιτῶν ἔσων κατὰ τῆς ἐκ- αύτης μεταπολιτευ- θάλποντες παρὰ τῷ θεῖ τῇ μεταπολιτευ- ν τὴν διοίκησιν ἀλλὰ τικὴν σχεσιν τῆς ἐκ- απτικαργείον μετέβαλ- λέρθημέγα σκάνδαλον ἐκκλησίᾳ, καὶ δικί- σ καὶ αἱ μακραὶ δια- μεταξὺ τοῦ Πατρια- τοῦ Βασιλεῖος Κ. δι-

κεὺς διὰ τοὺς κενωθέντας ἀρχιερά- κοὺς θρόνους. Οἱ Κύπριοι Ἐλλην- λαῖκοι καὶ κληρικοὶ ὑπὸ τὴν φονικήν τρομοκρατίαν ἐξέλεκαν τοὺς προτοῦντας, ἀλλ' οὐ τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ἤξισεν ἐπως μεταβῶσιν οἱ τοι εἰς Φανάριον καὶ χειροτονηθώσαν ἀπαντες διεργάσαντες ἡμέρην σαν το- το ἀντιλέγοντες διτι κατὰ τὰ ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικῶν Συνδῶν τ. θεσπια- να οἱ ἐν Κύπρῳ ἀρχιερεῖς προχριζονται καὶ χειροτονοῦνται ἐν ηγιασφ αὐτῇ καὶ οὐδέποτε ἐκτὸς σ- τῆς, ἀνέμειναν δὲ μέχρι εὗ κατῆλθεν τοῦ Πατριαρχ. Θρόνου Ἀντιοχεί- τρει; ἀρχιερεῖς καὶ ἐχειροτόνησαν πρώτοις τὸν ἀρχιεπίσκοπον, δι- δικαστος, καίτοι ἥραβρώνος καὶ γράμματος, πλήρῃ καὶ σαφῇ ἔχ- ἔννοιαν τοι νέου ἀξιωμάτος; τοι ν- τῆς ἔννοιας καὶ σημασίας τοῦ α-

Ελληνικής Κυβερ-
νοδεμικώταται σύζη
τοῦ Κωνσταντίνου
Ξ Οικενδών καὶ τοῦ
πατέρου, δὲ περιλάλη-
ται δὲ Ἀντίτομος καὶ
Ιηττονος λόγου ἄξια,
καὶ πέντε πεζίπου
τον τὴν συνειδήσιν
μέχρι οὗ, τῷ 1850
παγορεύεις καὶ τὰν
τῶν τῶν ἐν Φαναρίῳ
οδρότατα καὶ ἀπο-
α ὑπὸ τοῦ Θεοκλή-
τος, ᾧ ισθησαν αἱ λο-
ικκληλησίες καὶ πολι-
τεῖ, καθ' ἃς ἡ ἐκκλη-
σία μὲν συνδέεται τῷ
τοκεφάλου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλη-
σίας ἡγίωσε μετὰ τὴν χειροτονία
ίνα αὐτὸς τελέσῃ τὴν χειροτονίαν
τῶν τριῶν ἄλλων μητροπολιτών
ἔξικων τὸ δικαίωμα Ἰρσέδρου ο
τοκεφάλου καὶ ἀνέκρητήτου Ἐκκλη-
σίας. Τοσούτον ζηλότυποι καὶ εὔ-
θητοι ἐγένοντο οἱ Κύπριοι κληρικοί
καὶ λαϊκοὶ τὸν παρελθόντι πρ
τὴν ἀνέκρητησίαν τῆς Ἐκκλησίας
αὐτῶν, ὥστε καὶ ἐν φρόνῳ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον λα-
μέγα ἐν τῇ Τουρκικῇ ἐπικράτει
ἀπάσῃ καὶ διετέλουν οὗτοι ὑπὸ
Τούρκων φίσγανον ἀπεκρύσσαν
τόνως πᾶσαν μείωσιν τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν δικαίων καὶ προνομίων
αὐτῶν.

(πόλεως καὶ τάση
Εκκλησίᾳ, διοικητι-
τικῶς τῇ Ἑλληνι-
κῇ. Τέταρτον δὲ
ὑστατος αὐτοκέφαλος
Ἐλλάδος διηγησε μὴ
ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ.
καὶ πᾶσαν σχέσιν ἐ^ν
μένην πρὸς αὐτὸν μέ-
ε καὶ ἔμριάμβευσε το
πιθηκὴν καὶ ἐν Φα
υθέρα Ἐλλὰς τόσον
ίκησε τὴν αὐτονομί-
ας ερτησίαν τῆς Ἐλ-
λάδος τὸ Οἰκουμ.
ἀναγνωρισθεῖσας ἐν
αὐθείσας ὑπὸ πασῶν
ἐκκλησιῶν, πῶς δ
θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν
στοιχικῶς ἀπαραδειγ-

Χαρικητηριστικώτατον τῆς εἰς
παρχόδειομένα ἀνέκαθεν καὶ ισχύουν
ἄνεια καὶ ἔδικτα ἡμεινῆς τῶν Κ
πρίων Ἐλλήνων ὑπάρχει καὶ τόσο
αὶ ἐκκλησίαι Κων.) πόλεως, Ἱεροσ
λύμων καὶ Ἐλλάδο., πρώτης ἀρ-
μένης τῆς Ρωσσικῆς ἐπὶ Μ. Πέτρο
καθιέρωσαν τὸ θύμιον σύντηρα Δ
οικουσῆς Συνόδου, ἀγνωστον τέ
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐν
ἡ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνέμεινε
στὴ εἰς τεῦς περὶ Συνόδου ἀποστ
λικοὺς κανόνας, καὶ αὐτὸς ὁ Σωφρό-
νιος Β', περὶ τῆς διαδογῆς τοῦ
ποίου διεξάγεται ἐνεστής, ἥδη,
γῶν προτσαλῶν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἄ-
λους παρέβρευς εἰς Συνόδον ἐπονεῖ
μειαν τῶν σχετικῶν ἀποστολικών
κανόνων ἵνα μηποτε καὶ λεγύθοτε
Θεωρηθῆ Διοικούσα Σύνοδος ἐν Κ
πρίῳ ὑπάρχουσα.

ασιν τοῦ Φαναρίου
τοῦ Προέδρου τῆς
εκκλησίας διατελεσά-
κέτο κεράπλου καὶ ἀν-
τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς
νν τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
κλησιῶν;
Ιωμένη ὑπάρχει πα-
φ λαῷ ἡ πρὸς τὸ
γέ τε Εκκλησίας του
ε καὶ κατὰ τοὺς
μέρους καιροὺς του
θνικοῦ βίου τῆς νή-
το ταύτης ἐρρωμέ-
λεσματι· ως, χάρις
ιλοπατρίαν, τὴν εὐ-
υηγρητικὸν τοῦ χα-

Ο Κυπριακὸς ἄρα λατές ἐν τῷ
χρείν ἀλλοθεν διδασκαλίχς δια-
έμμενη ἀκραβάντως ὑπερασπίζων
αὐτοκέφαλον καὶ ἀνεξάρτητον τὸ
Ἐκκλησίας αὐτοῦ λαμπρὰ ἔχων μι-
θήματα καὶ πυριδείγματα πορὰ τῷ
πατέρων καὶ τῶν προγόνων αὐτοῖς
οὐδὲ κεραίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν
του δικαίων προτιθέμενος νὰ θυσι-
σῃ εἰς τὴν αὐλαίρεσίκαν οὐδήποτε
ἔμμενων πιστὸς φρουρᾶς καὶ ἀμύν-
τωρ τούτων, καὶ καταρργοῶν πά-
των ἐκείνων οἵτινες εἰς τὰ προσωπι-
κὰ καὶ κοιματικὰ πόθη καὶ συμφρο-
ροντα αὐτῶν θυσιάζουσιν οὐ μόνον
τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ τὸ ἴθυντο.

Μεχμέτ Ιλασδές ἐν
υπουργού και ἑφεκῆς τοσ
ισε τὸν ἀείμνηστον
Κύπρου Κυπριανὸν
τοὺς τρεῖς τότε Μη-
ταλλοὺς ἀλλούς κλη-
ψεις παρέδωκενθεὶς τὴν
ν μάχαιραν τῶν δῃ
ἡγιασμένους ὑπὲρ
εἰς τῆς πατρίδος, ὡ-
ς ἐπιτρόπους τούτων

**ΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ**

Ικομιατεική πανορήθεσσα.—Κατα-
γγεική κατάπτωσις. — Έμ-
πατηγμός του καθενοῦ. — Η
νύμασμος Ἐπιτροπεία.—Τὰ
ἐπίσημα καὶ ἀνέγνωρεσμένα
Ἐκπαταδευτήρια — Τὰ Κα-
ταστήματα τῶν Ἐπιπλεθεύ-
τηρών.

"Οοι διαπράττονται κατ' αὐτὰς κα-
τὰ τῆς ἐκπαίδευσεως, καὶ τῆς μήγανης
τῶν Κιτρίων Ἑλληνοταύθων ἐν Λευ-
κωσίᾳ δὲν εἶναι δινατόν νὰ χαρακτη-
ρισθῶσι καὶ διὰ τῶν μαδδὸν πικρο-
χόλων ἐκφράσεων καὶ λέξεων, οἱ ἐρ-
γάται δὲ τούτων ἡμαίνως πρέπει νὰ
θεωρῶνται ἔνθροι καὶ πολέμοι πά-
σης κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς προβούλου
τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

"Ανθρωπος ἐξωλέστας ἐπὶ δέκα τετσαρα ἔτη διατελέσσεις οὐ μόνον κυ-
βερνητικὸς παράσιτος ἐν τῷ Δημαρ-
γείῳ Λευκωσίας ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας
ἡμῶν κακοηθέστατος λιμεών ἀπο-
βλήθηεις διὰ τῆς λατήτης ψήφου εἰκείθεν
καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐκμεταλ-
λεύῃται καὶ πισχοκερδῇ ἀπὸ τῶν ἐκ-
κλησιῶν καὶ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς
ἡμετέρας κοινότητος συνέλαβε τὴν κα-
κοηθεστάτην ἀπόφασιν νὰ διαιρέσῃ
καὶ τὸ Ἐκπαιδευτήρια εἰς κομματι-

κις ἀποχράσεις καὶ ἀποσχῶν χριτὸς τὰ παραιτητῆς ἀπὸ τῆς νομίμου ἐξ ἐπι-
στημόνων Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων
καὶ προσεταιρισθεὶς τὸν γνωστὸν ἀφι-
μένοντα Φιλάδέλφεον καὶ τινὰ ἐκ τῆς ἀ-
γορᾶς Μ. Σκουφαρίδην, διαχειριστὴν
ἄλλοτε τῆς «Χριστιανικῆς Ἀληθείας»
τοῦ Κολεσίδου, συνέστησαν, ὡς λέγει,
προσωρινὴν πάντοτε Ἐπιτροπείαν
πρὸς συντείχισανταρέφων Ἐκταιδευτη-
ρίων πλὴν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Κυβερνή-
σεως ἀνεγνωρισμένων, ἀντιποιούμενοι
μάλιστα καὶ τῶν ἐπισήμων τίτλων αὐ-
τῶν «Παγκύπριον Γυμνάσιον» καὶ
«Παρθενικώγαγειον Φανερωμένης».

— Η κομιματική κακογήθεια εν τούτῳ
νπερέβαλε πάν μέχρι τουδε γνωστόν.
Οὗτον.

Αλλ' ἂν οἱ τρεῖς οὐτοὶ ἄνθρωποι, Ἀρχιμανδρίτης Φιλόδεος, Μ. Σκουφαρίδης καὶ Α. Λιασίδης, ἔσχον τὸ θράσος νὰ προβάλλωσι μετά ἀξιώσεων ὅπως διαχειρίζωνται καὶ διευθύνωσι τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτικὰ τῆς Κυπριακῆς πρωτεύοντος, πολὰ θὰ είναι ἡ κοινωνικὴ παρὸ ἥμιν κατάπτωσις ἀντάρξῃ οἰνοδήποτε σημαντικὸν διτωσδήποτε μέρος τῆς : ἡμετέρας κοινότητος, ὅπερ θὰ ἐνεπιστεύετο εἰς ἀνθρώπους τυιούντους τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Θὰ ἐδικαιούντο καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν τῇ ἕνη νὰ θεωρήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα Λευκωσίας διατελοῦσαν ἐν ἐσχάτῃ κοινωνικῇ καταπτώσει καὶ ἐν ἀνιάτῳ κομματικῇ τυφλώσει.

Τοσοῦτον κακήνθεις καὶ κακόβουλον τυγχάνει τὸ διάβημα τοῦτο, ὥστε ἀπηξίωσαν νὰ μετάσχωσιν αὐτοῦ τὰ μᾶλλον σημαίνοντα πρόσωπα καὶ παρέσεαυτοὺς σεβόμενοι ἀντικιτακοὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβηθέντες τὴν πάνδημον καταδίκην καὶ κατάκρισιν, καὶ τὴν εὐθύνην ἐν τῷ φραγμῷ ἀνέλαβον οἱ μῆδεν ἔχοντες γ^η

